

DEN DELTE MENING

KULTURSTYRELSEN – EN NYTÅRSSTATUS

AF ERLAND KOLDING NIELSEN, DET KONGELIGE BIBLIOTEK

Den nye statslige Kulturstyrelse blev til ved en sammenlægning af de tre tidligere styrelser Kulturarvsstyrelsen, Kunststyrelsen og Styrelsen for Biblioteker og Medier. Den ny styrelse er nu et år gammel, og den må efter overståede hvedebrødsdage nu kunne gøres til genstand for en evaluering. Fik vi, hvad vi forventede – og hvad vi kunne forvente?

Styrelsens struktur og organisation var naturligt nok ganske uklar i den første tid. Den skulle vel nærmest bygges op fra grunden – både organisatorisk og mentalt. I andet halvår har Styrelsen fået en ny hjemmeside op at stå. Hjemmesiden er både moderne, velstruktureret, informativ og rimelig dækkende for opgaver, drift og vejledning. Med lidt øvelse er den relativt nem at finde rundt i – til trods for den ganske omfattende mængde information, den indeholder.

Kulturstyrelsen ledes af en tremands direktion, og en af de to vicedirektører er hentet udefra med nye kompetencer i forhold til ledelseslaget i de gamle styrelser. Det er klart ”gået ud over” biblioteksområdet, men det skal bestemt

ikke opfattes som en katastrofe, for det er med til at understrege et af biblioteksområdets store problemområder i den digitale verden, nemlig feltet ophavsrets-, adgangs- og licensjura.

Styrelsen er nu organiseret i fire faglige centre, der hver især hedder *Bibliotek, medier og digitalisering, Kulturinstitutioner og driftsstøtte, Kulturarv og arkitektur* og *Kunststøtte*. Dertil kommer et direktionssekretariat, en fælles HR-koncernafdeling for de to nye styrelser – den anden er Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme - og ministeriets departement. De fleste af de gamle klienter og interessenter kan vel genfinde sig selv her. På biblioteksområdet er der dog stadig – ikke mindst som følge af både personaleudskiftninger og -ændringer i ansvarsområder – en række uklarheder og uafklarede sagsforhold, ligesom adskillelsen af det faglige drifts- og personaleansvar synes ejendommelig – især fordi det kan medføre en tendens til bl.a. forsinkelser i beslutningsprocesser. På DEFF-området er der igen indtrådt et dødvande, uden at Styrelsen nødvendigvis skal lastes herfor.

På et af de centrale forventningsområder – *Danskernes Digitale Bibliotek* (DDB) – er der fortsat dødvande. Eller i hvert fald kan man konstatere en fortsættelse af den efterhånden langvarige tilstand af uafklarethed, ikke mindst med hensyn til, hvad DDB skal være og indeholde. Ligeledes er det heller ikke lykkedes Styrelsen at overbevise Kulturministeriet om, at den revision af biblioteksafgiften, der iværksattes i årets sidste kvartal, ikke blot skal være en justering til afbalancering af de forskellige ophavshaverkategoriers aktuelle økonomiske interessekonflikter, men også indrettes på den nye digitale virkelighed, herunder problemerne omkring afgifter for retrodigitaliseringen af den litteratur og de andre medier, der udløser biblioteksafgifter i den fysiske verden.

Til slut en pudsighed: Mens Styrelsens pressemeddelelser i løbet af det første år nogenlunde afspejler *hele* området, så er de udsendte nyheder så godt som udelukkende fra det gamle *kulturarvs*område.

Erland Kolding Nielsen er direktør for Det Kongelige Bibliotek